



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 25. Concilium Milevitanum primum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Extra civitatem degebat, inclusus cellu- Sæculum V.
A. C. 402.
lae, cuius aditum educto muro clauerat.

Cum Episcopatum suscipere recusaret,
accessit ad eum Theophilus, suasitque,
ut se civium suorum voluntati subjice-
ret, & ordinationem a suis manibus re-
ciperet. Postquam Nilammon sæpius
renuisset, videns, Theophilum a propo-
sito non dimoveri, dixit: *Crastina, Pa-
ter mi! quod tibi placuerit, facies, per-
mitte, ut hodie res meas componam.* Theo-
philus altera die, ut convenerat, rediit,
jussitque, ut ostium aperiret, Nilammon
respondit: *Oremus prius!* Theophilus:
Opportune mones. Et cœpit orare. Ita
dies transit. Igitur Theophilus, & qui
cum ipso extra Cellulam erant, postquam
diu exspectassent, Nilammonem elata voce
compellarunt; ipse non respondebat.
Tandem dimotis lapidibus, & aperto o-
stio, invenerunt exanimum corpus. Istud
igitur vestibus pretiosis induitum totius
Civitatis expensis sepelierunt. Supra
ejus monumentum Ecclesia ædificata,
& singulis annis obitus dies magna so-
lemnitate celebrata. Ecclesia hujus S. Vi- *Martyr.*
Rom.6. Jan.

§. XXV.

Concilium Milevitanum primum.

In Africa Concilium Milevitanum sexto
Kalendas Sept. duobus Imperatoribus
Arcæ.

Væculum V. Arcadio, & Honorio quinto Consulibus
A. C. 402. seu 27. Aug. anno 402. celebratum. Ab

Dion. Exig. relius Carthaginensis cum Xantippo Ni
n. 85. midia Primate, & Nicetio Mauritanis

Sitifiensis Primate præerat. In eo statum, ut secundum antiquam consuetudinem Episcopi posteriori tempore ordi
nati Senioribus suis cederent. Huic Co

Dion. n. 86. noni condendo ansam dedisse videtur
Ferrandi disceptatio inter Xantippum, & Victo
brev. n. 78. rinum ob Primatum Numidiæ exori

Ep. 59. at. Ex una Epistola S. Augustini discimus
217. ad Vict. Victorinum tanquam Primatem Conci

lum non solum ex Numidia, sed etiam ex Mauritania voluisse convocare, atque Xantippum Episcopum Tagosanum id est de Primatu cum eo contendisse, quod ipse in Episcopatu senior esset. Quippe in Africa Primatis Dignitas Episcopo inter cœteros ordinatione antiquiori, non autem loco, utpote sæpius exiguo opido, tribuebatur. Concilium Milevitanum etiam decernit, ut Ceræ & tabula Numidiæ in loco primæ Sedis, nempe tunc Tagosæ, & in Metropoli Civili, nempe Constantiæ, quæ olim Cirtha dicebatur, assertarentur, atque ne impostorum dubium esse possit de Ordinationis die, quam in his tabulis inveniri oportebat, jubet Concilium, ut Episcopi in Provinciis Africæ ordinandi Epistolæ ab Ordinantibus accipient, eorum manu signe

n. 89.

Ferr. n. 10.

signatas, in quibus dies, & Consul, id est, Sæculum V.
annus, notetur.

A. C. 402.

In hoc Concilio id quoque decretum,
ut qui vel unica vice in aliqua Ecclesia
Lectoris Officio functus esset, in alia Ec-
clesia inter Clericos suscipi non posset.
Huic Canoni occasionem dedisse vide-
tur Severus Episcopus, qui aliquem, Ti-
motheum nomine, vendicare sibi vole-
bat, quamvis saepius in Diœcesi S. Au-
gustini Lectoris munus obiisset. Maxi-
minus Episcopus Bagajanus, seu Vagi-
nensis, a Schismate Donatistarum ad Ec-
clesiam conversus, paratus erat amore
Pacis Episcopatu cedere. Concilium
abdicationem ratam habet, jubetque,
per litteras ipsi, & ipsius Populo signifi-
cari, ut ipso discedente aliis Episcopus
sufficiatur. Ad id muneris electus est
Castorius Maximini frater. SS. Augu-
stinus, & Alipius Epistolas ad eum dede-
runt, in quibus hortantur, ut hoc Mu-
nus acceptet, & ut amore Dei omnes
hujus Sæculi spes abjiciat. Quod vide-
tur indicare, fuisse simplicem Laicum.
In mandatis dedere, ut ei litteræ non
prius redderentur, quam eum populus
suum teneret; haud dubie ne fuga ela-
beretur.

n. 90.
Aug. ep. 62.
& 63. al. 240.
241.

n. 88.
Ep. 69. al.
138.

§. XXVI.